РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

20 май 2010 година *

По дело C-434/08

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Oberlandesgericht Oldenburg (Германия) с акт от 11 септември 2008 г., постъпил в Съда на 1 октомври 2008 г., в рамките на производство по дело

Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

срещу

Freerk Heidinga,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н A. Tizzano, председател на състав, г-н E. Levits, г-н A. Borg Barthet (докладчик), г-н J.-J. Kasel и г-н M. Safjan, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 3 декември 2009 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts, от адв. F. Schulze, Rechtsanwalt,

— за германското правителство, от г-н M. Lumma и г-н N. Graf Vitzthum, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от г-н F. Erlbacher и г-жа F. Clotuche-Duvieusart, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 февруари 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts и г-н Heidinga (наричан по-нататък „купувачът“) във връзка с изпълнението на задължения, произтичащи от договор за продажба на земеделско стопанство.

Правна уредба

Правна уредба на Съюза

Регламент № 1782/2003

3 Регламент № 1782/2003 установява по-конкретно схема за подпомагане на доходите на земеделските производители. В член 1, второ тире от този регламент схемата е обозначена като „схема на единно плащане“.

4 Съгласно съображение 2 от Регламент № 1782/2003:

„Пълното изплащане на директни помощи трябва да е свързано със спазване на правила по отношение на селскостопанските земи, селскостопанското производство и дейности. Тези правила трябва да послужат в [общата организация на пазарите] да се включат основни стандарти за околната среда, сигурността на храните, здравето на животните, хуманното отношение към животните и добро селскостопанско и екологично състояние. Ако тези основни стандарти не са спазени, държавите членки трябва да оттеглят директните помощи изцяло или частично на базата на критерии, които са пропорционални, обективни и градирани. Това оттегляне на помощта следва да се извършва без да се засягат санкциите, които са заложени или в бъдеще бъдат определени по силата на други разпоредби на законодателството на Общността или на националното законодателство.“

5 Съображение 3 от този регламент гласи по-конкретно:

„С цел да се избегне изоставянето на селскостопанска земя и да се осигури, че тя ще бъде поддържана в добро селскостопанско и екологично състояние, трябва да се въведат стандарти, които може да се базират или не на разпоредби на държавите членки. […]“

6 Съгласно съображение 21 от Регламент № 1782/2003:

„Схемите за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика предоставят директно подпомагане на доходите, в частност с цел да се осигури добър стандарт на живот на населението в земеделските райони. Тази цел е в тясна връзка с поддържането на селските райони. С цел да се предотврати погрешното разпределение на средствата на Общността, няма да се полагат никакви плащания на земеделските производители, които изкуствено са създали условия, за да получат такива плащания.“

7 Съображение 24 от този регламент предвижда:

„За да се повиши конкурентоспособността на селското стопанство на Общността и да се насърчи качеството на храните и стандартите за опазване на околната среда, е необходимо да се предвиди намаляване на институционализираните цени на селскостопанските продукти и да се увеличат цените на производство за селските стопанства в Общността. За да се постигнат тези цели и да се насърчи едно по-пазарно ориентирано и устойчиво земеделие, е необходимо да се доведе докрай преминаването от подпомагане на производството към подпомагане на земеделския производител, като се използва система за помощ, отделена от производството за всяко стопанство. И докато отделянето на помощта от производството няма да промени самите суми, които се плащат на земеделските производители, то значително ще увеличи ефективността на помощта за доходите. Следователно, удачно е единното плащане на стопанство

да се подчини на условието за спазване на стандартите в областта на околната среда, [сигурността на храните,] здравето и хуманното отношение към животните, както и поддържането на стопанството в добро селскостопанско и екологично състояние."

8 Съображение 30 от посочения регламент гласи по-конкретно:

„Общата сума, която едно стопанство следва да получи, трябва да се раздели на части (права на плащания) и да е обвързана с определен брой хектари с право на помощи, които следва да бъдат определени, с цел да се улесни прехвърлянето на правата за премии. За да бъдат избегнати спекулативни прехвърляния, които водят до натрупването на права на плащане, без те да са покрити от съответстваща селскостопанска база, е удачно при отпускането на помощта да се направи връзка между правата и определен брой хектари с право на помощи, както и възможността да се намали прехвърлянето на права в даден регион. […]"

9 Съгласно член 2 от същия регламент:

„а) „земеделски производител" е физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, […] който упражнява селскостопанска дейност,

[…]

в) „селскостопанска дейност“ е производството, развъждането или отглеждането на селскостопански продукти, включително прибирането на реколтата, доенето, размножаването на животните и отглеждането на животни за селскостопански цели или поддържането на земята в добро селскостопанско и екологично състояние, както е определено в член 5,

[…]“

10 Дял II от Регламент № 1782/2003 включва глава 1 със заглавие „Кръстосано спазване“, в която влизат членове 3—9. Член 3 от Регламента, озаглавен „Основни изисквания“, предвижда:

„1. Земеделски производител, който получава преки плащания, трябва да спазва законоустановените изисквания за управление, посочени в приложение III, съобразно графика, определен в това приложение, и придържайки се към доброто селскостопанско и екологично състояние, определено в член 5.

2. Компетентният национален орган предоставя на земеделския производител списък със законоустановените изисквания за управление и условията за добро селскостопанско и екологично състояние, които той трябва да спазва.“

11 Дял III от Регламент № 1782/2003, озаглавен „Схема на единно плащане“, съдържа в глави 1—4 основните правила, приложими към системата за подпомагане на доходите на земеделските производители, която е „отделена“ от производството.

12 Съгласно член 33, параграф 1 от Регламента:

„Земеделските производители имат достъп до схемата за единно плащане, при условие че:

а) им е било отпуснато плащане през референтния период, посочен в член 38 по линия на поне една от схемите за подпомагане, изброени в приложение VI, или

б) са получили стопанството или част от стопанството по силата на наследяване или предварително наследяване от земеделски производител, който е отговарял на условията, посочени в буква а), или

в) са получили право на плащане от националния резерв или по силата на прехвърляне."

13 Член 36, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 гласи:

„Помощ по схемата на единно плащане се изплаща по силата на правата на плащания, определени в глава 3, заедно с равен брой хектари, даващи право на помощ, определени в член 44, параграф 2."

14 Съгласно член 44 от посочения регламент, озаглавен „Използване на правата за получаване на плащания“:

„1. Всички права на плащане, свързани с хектари, [даващи право на помощ,] дават право на плащане на сумата, определена съгласно правото на плащане.

2. „Хектар, даващ право на помощ“ означава всякакъв вид селскостопанска площ в стопанството, заета от обработваема земя и постоянни пасища, освен площите, засадени с многогодишни култури, гори или които се използват за неселскостопански дейности.

[…]“

15 Член 46 от Регламент № 1782/2003, озаглавен „Прехвърляне на права за получаване на плащания“, гласи:

„1. Правата за плащане могат да се прехвърлят само на друг земеделски производител, който е установен в същата държава членка, освен в случаите на прехвърляне по силата на наследяване или предварително наследяване.

[…]

2. Правата на плащане могат да се прехвърлят по силата на продажба или всякакво друго [окончателно] прехвърляне заедно със земята или отделно от земята. И обратното, отдаване под аренда или други подобни видове прехвърляне се позволяват само ако правата на плащане са придружени от прехвърлянето на еквивалентен брой хектари, даващи право на помощ.

Освен в случаите на непреодолима сила или извънредни обстоятелства, по смисъла на член 40, параграф 4, всеки земеделски производител може да прехвърля своите права на плащане без прехвърляне на земята, но само след като е използвал, по смисъла на член 44, най-малко 80 % от своите права през поне една календарна година, или след като доброволно се е отказал в полза на националния резерв от всичките си права на плащане, които не е използвал по време на първата година от прилагането на схемата на единно плащане.

[…]“

16 Раздел 1 от глава 5 от този регламент, озаглавен „Регионално прилагане“, предвижда възможността държавите членки да прилагат схемата на единно плащане на регионално равнище.

17 Включеният в този раздел член 59, параграфи 1 и 3 от посочения регламент предвижда:

„1. При надлежно обосновани обстоятелства и в съответствие с обективни критерии, държавата членка може да раздели общото количество на регионалния таван, установен по силата на член 58 или само част от него между всички земеделски производители, чиито стопанства се намират на територията на

въпросния регион, включително онези, които не отговарят на критериите за право на помощи, посочени в член 33.

[…]

3. В случай на частично разделение на общото количество на регионалния таван, земеделските производители получават права, чиято единична стойност се изчислява, като се раздели съответстващата част от регионалния таван, установен по силата на член 58, на броя на хектари с право на помощи по смисъла на член 44, параграф 2, установени на регионално равнище.

В случай че земеделският производител също има правото да получава права, които се изчисляват върху оставащата част от регионалния таван, регионалната единична стойност за всяко право, освен правата за земи под угар, се увеличава със сума, съответстваща на референтното количество, разделено на броя на правата му, установени в съответствие с параграф 4.

[…]“

18 Член 62 от Регламент № 1782/2003 позволява на държавите членки да решат сумите, които се получават от премиите за млечни продукти и допълнителните плащания, посочени в членове 95 и 96 от този регламент, да се включват на национално или регионално равнище, частично или изцяло в схемата на единно плащане, считано от 2005 г.

Национална правна уредба

19 Съгласно член 2, параграф 1 от Закона за прилагане на схемата на единно плащане (Betriebsprämiendurchführungsgesetz, наричан по-нататък „BetrPrämDurchfG“), считано от 1 януари 2005 г., единното плащане се предоставя на регионално равнище при спазване на условията и реда, предвидени съответно в посочения закон и правилника за прилагане на схемата на единно плащане.

20 Член 5, параграф 1 от BetrPrämDurchfG предвижда, че за всеки земеделски производител референтната сума на единното плащане включва на основание член 59, параграф 1 във връзка с член 59, параграф 3 от Регламент № 1782/2003 специфична за стопанството сума и сума, основаваща се на площта.

21 Специфичната за стопанството сума се изчислява въз основа на предходните преки плащания, изброени в член 5, параграф 2, точка 1 от BetrPrämDurchfG, към които се прибавя премията за млечните продукти и допълнителната премия за млечните продукти. Сумата, основаваща са на площта, се изчислява, като оставащата част от регионалния таван се раздели на броя хектари, даващи право на помощ.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

22 От акта за преюдициално запитване е видно, че на 8 ноември 2005 г. със сключен в нотариална форма договор г-жа Amkeline Gertha Harms и г-н Johann Harms (наричани по-нататък „продавачи“) продават на купувача земеделски недвижими имоти, както и запаси от фураж и референтни количества мляко. Договорът за продажба предвижда освен прехвърлянето на 9,6 хектара земеделска

земя, собственост на продавачите, и възможността чрез сключване на споразумения със собствениците или правоимащите лица купувачът да встъпи в сключени от продавачите договори за аренда и ползване на около 100 хектара земя.

23 Страните по договора за продажба се споразумяват също така продавачите да прехвърлят безвъзмездно на купувача всички права на плащане, които ще им бъдат предоставени за земеделските земи, предмет на договора, както и за земеделските земи, предмет на договори за аренда или ползване, в които купувачът ще встъпи.

24 Член 9 от договора за продажба съдържа по-конкретно следната клауза:

„След окончателното определяне и отпускане на правата на плащане, в срок от две седмици от уведомяването им, но не по-късно от 15 януари 2006 г., продавачите информират купувача за тяхната стойност.

Страните се споразумяват в срок до 15 февруари 2006 г. да сключат договор […] за прехвърлянето на реалните права на плащане, в който да бъдат установени характеристиките, по които може да се идентифицират тези права, и тяхната стойност.

В едномесечен срок от сключването на горния договор страните се задължават да впишат прехвърлянето в централната база данни на интегрираната система за администриране и контрол.

Страните се договарят, че във вътрешните им отношения купувачът има право на 40 права на плащане за обработваема земя и на 40 права на плащане за постоянни пасища, както и само на тази част от специфичните за земеделското стопанство права на плащане („top up“), която съответства на референтните количества мляко (около 622 000 kg), получени от купувача по договор за аренда в рамките на покупката на земеделското стопанство.

Купувачът се задължава след извършването на годишното плащане да превежда на продавачите сумите, получени въз основа на специфичните за земеделското стопанство права на плащане или на правата на плащане въз основа на площ, които превишават горепосочения размер (приблизително 15 права на плащане за обработваема земя, приблизително 15 права на плащане за постоянни пасища и компенсаторни плащания за мляко за приблизително 1 000 000 kg референтни количества мляко) […]“

25 Договорът за продажба е изпълнен и собствеността върху земеделските земи е прехвърлена на купувача. На 1 април 2006 г. са му прехвърлени 111,79 права на плащане.

26 С писмена декларация за цесия от 29 януари 2007 г. продавачите прехвърлят на ищеца в главното производство правата, произтичащи от договора за продажба.

27 Като се основава на посочения договор за продажба и на следващото от него споразумение от 6 януари 2006 г., ищецът в главното производство иска по-конкретно купувачът да му прехвърли за 2006 г. общо сумата 40 823,05 EUR на основание правата на плащане, предоставени на продавачите по силата на вътрешната уговорка между страните.

28 След като Landgericht Aurich отхвърля това искане, ищецът в главното производство подава жалба пред Oberlandesgericht Oldenburg.

29 Запитващата юрисдикция счита, че изходът на спора, с който е сезирана, зависи от действителността на клаузата, съдържаща се в член 9 от договора за продажба, по-специално с оглед на ограниченията в областта на прехвърлянето на права на плащане, предвидени в член 46 от Регламент № 1782/2003, и на целите, преследвани от схемата на единно плащане.

30 При тези условия Oberlandesgericht Oldenburg решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 46, параграф 2 от Регламент […] № 1782/2003 […] да се тълкува в смисъл, че са несъвместими с тази уредба и поради това са недействителни споразуменията, с които привидно се извършва пълно и окончателно прехвърляне на права на плащане, но според уговореното между страните продавачът си запазва правата на плащане от икономическа гледна точка, а купувачът като техен формален притежател следва да ги активира чрез използване на съответните площи и да прехвърли изцяло на продавача направените му плащания или с които плащанията за площ се прехвърлят на купувача съгласно механизъм, целящ да му наложи, поне след активиране на правата и получаване на плащанията, периодично да превежда на продавача определена част от тези плащания (специфичната за съответното стопанство)?“

По преюдициалния въпрос

По допустимостта

31 Ищецът в главното производство оспорва допустимостта на преюдициалното запитване, тъй като поставеният въпрос не съответствал на фактическия контекст по делото, разглеждано в главното производство.

32 Най-напред следва да се напомни, че в рамките на предвиденото от член 234 ЕО сътрудничество между Съда и националните юрисдикции само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на висящото дело — релевантността на въпросите, които поставя на Съда (вж. по-специално Решение от 15 октомври 2009 г. по дело Hochtief и Linde-Kca-Dresden, C-138/08, Сборник, стр. I-9889, точка 20 и цитираната съдебна практика).

33 В рамките на разпределението на правомощията между юрисдикциите на Съюза и националните юрисдикции Съдът трябва да вземе предвид фактическия и правен контекст, в който се вписва преюдициалният въпрос, така както е очертан с акта за преюдициално запитване (Решение от 13 ноември 2003 г. по дело Neri, C-153/02, Recueil, стр. I-13555, точка 35).

34 При това положение преценката на допустимостта на преюдициалното запитване и неговото разглеждане следва да се извършат с оглед на фактическия контекст, очертан от Oberlandesgericht Oldenburg в акта за преюдициално запитване.

По съществото на спора

35 Със своя въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 46, параграф 2 от Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска споразумение като разглежданото в главното производство, с предмет окончателно прехвърляне на права на плащане, по силата на което приобретателят в качеството си на носител на правата на плащане е длъжен да активира посочените права и да превежда на прехвърлителя всички или част от плащанията, които е получил на това основание.

36 Най-напред следва да се припомни, че макар за договора да е присъщ принципът на автономия на волята, според който по-специално страните са свободни да поемат задължения една към друга, от приложимото право на Съюза може да произтичат ограничения на тази свобода на договаряне (вж. в този смисъл Решение от 5 октомври 1999 г. по дело Испания/Комисия, C-240/97, Recueil, стр. I-6571, точка 99).

37 В частност свободата на договаряне, с която разполага носителят на правата на плащане, не би могла да му позволи да поема задължения, противоречащи на целите на Регламент № 1782/2003.

38 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 1, първо тире от Регламент № 1782/2003 схемата на единно плащане представлява подпомагане на доходите на земеделските производители. Както е посочено в съображение 21 от този регламент, целта да се осигури добър стандарт на живот на населението в земеделските райони е тясно свързана с поддържането на селските райони. Впрочем поради това съображение 24 от посочения регламент предвижда, че единното плащане на стопанство следва да се подчини на условието за спазване на стандартите в областта на околната среда, сигурността на храните, здравето и хуманното отношение към животните, както и поддържането на стопанството в добро селскостопанско и екологично състояние. От друга страна, законодателят е подчинил изплащането на помощта на условието земеделският производител да притежава еквивалентен на броя на правата на плащане брой хектари, даващи право на помощ (вж. в този смисъл Решение от 21 януари 2010 г. по дело Van Dijk, C-470/08, Сборник, стр. I-603, точка 33).

39 От това следва, че земеделският производител не би могъл да се ползва от схемата за помощ, установена от Регламент № 1782/2003, ако престане да отговаря на предвидените от този регламент условия. Всъщност в противен случай той би получил предимство, което не съответства на целите на схемата на единно плащане.

40 Що се отнася до предвидените от Регламент № 1782/2003 правила във връзка с прехвърлянето на правата на плащане, разглеждани в главното производство, член 46, параграф 2 от посочения регламент предвижда по-специално, че прехвърлянето на правата на плащане може да се извърши било чрез окончателно прехвърляне, било чрез договор за аренда или друга подобна сделка.

41 При окончателно прехвърляне, какъвто е случаят по главното производство, земеделският производител, който до този момент се е ползвал от правата на плащане, се отказва окончателно от претенциите си чрез прехвърлянето на друг земеделски производител, който впоследствие активира тези права в своя полза (вж. в този смисъл Решение по дело Van Dijk, посочено по-горе, точка 35).

42 В случая от акта за преюдициално запитване следва, че продавачите са прехвърлили на купувача всички права на плащане, които са им били предоставени. Договорът за продажба предвижда по-специално, че страните се задължават да заявят окончателното прехвърляне на правата на плащане в централната база данни на системата за идентификация и регистрация на правата на плащане.

43 Същевременно във вътрешните си отношения страните по договора се уговарят с клауза от член 9 от посочения договор да предоставят на купувача определен брой права на плащане, като той се задължава да превежда на продавачите сумите, които ежегодно получава на основание останалите права на плащане, след като ги е активирал.

44 От текста на посочената клауза, която изрично предвижда, че купувачът има право не на всички права на плащане, които са му прехвърлени, а само на част от тях, изглежда следва, че намерението на страните е било във вътрешните им отношения да предоставят на продавачите част от прехвърлените права на плащане в нарушение на целите на Регламент № 1782/2003. Всъщност при тълкуване a contrario от тази клауза непременно следва, че останалите права на плащане се полагат на продавачите. Този извод се подкрепя от обстоятелството, че, както следва от изложените пред Съда факти, страните не са предвидили никакво ограничение във времето за задължението на приобретателя да превежда на прехвърлителя част от плащанията, които получава на основание посочените права на плащане.

45 Такава клауза, според която във вътрешните отношения на страните приобретателят на правата на плащане получава само част от правата на плащане, които са му формално прехвърлени, не може да се счита като съответстваща на целите на Регламент № 1782/2003, посочени в точка 38 от настоящото решение, доколкото е насочена към това да позволи на прехвърлителя да продължи да се ползва от схемата за подпомагане, установена с Регламент № 1782/2003, без да има задълженията, посочени в дял II, глава 1 от този регламент, нито да отговаря на условията, даващи право да се ползва помощ, предвидени в член 33 от същия регламент.

46 В съдебното заседание обаче ищецът в главното производство изтъква, че към момента на сключване на договора за продажба във Федерална република Германия, и в частност в Долна Саксония, правата на плащане все още не са били предоставени. Така посочената клауза, която била неудачно формулирана, нямала за цел той да получи обратно част от прехвърлените на приобретателите права, а да определи въз основа на стойността на тази част от правата на плащане цената, уговорена за прехвърлянето на всички права на плащане.

47 В това отношение следва да се приеме, че при липса на разпоредба в обратния смисъл в Регламент № 1782/2003 страните по принцип са свободни да определят насрещната имуществена престация за прехвърлянето на правата на плащане.

48 При тези условия определящият въпрос е дали спорната клауза е следствие от волята на страните във вътрешните им отношения да предоставят на прехвърлителя част от формално прехвърлените права на плащане в нарушение на Регламент № 1782/2003, или да определят въз основа на стойността на тази част от правата на плащане цената, уговорена за прехвърлянето на всички права на плащане.

49 Запитващата юрисдикция трябва да определи въз основа на фактите, които само тя е в състояние да прецени, какво е било действителното намерение на страните.

50 От всички изложени по-горе съображения следва, че Регламент № 1782/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска споразумение като разглежданото в главното производство с предмет окончателно прехвърляне на права на плащане, според което приобретателят в качеството му на носител на правата на плащане е длъжен да активира посочените права и да превежда на прехвърлителя без никакво ограничение във времето всички или част от плащанията, които е получил на това основание, при условие че целта на споразумението не е да позволи на прехвърлителя да си запази част от правата на плащане, които

формално е прехвърлил, а да определи въз основа на стойността на тази част от правата на плащане цената, уговорена за прехвърлянето на всички права на плащане.

По съдебните разноски

51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска споразумение като разглежданото в главното производство с предмет окончателно прехвърляне на права на плащане, според което приобретателят в качеството му на носител на правата на плащане е длъжен да активира посочените права и да превежда на прехвърлителя без никакво ограничение във времето всички или част от плащанията, които е получил на това основание, при условие че целта на споразумението не е да позволи на прехвърлителя да си запази част от правата на плащане, които

формално е прехвърлил, а да определи въз основа на стойността на тази част от правата на плащане цената, уговорена за прехвърлянето на всички права на плащане.

Подписи